

Karanteenikirjanen

Kuule kelvoton Korona!

Kuule kelvoton Korona.
sä virus vihanpitäjä,
ihmisten ilonpilaaja,
haudankaivaja katala,
Telluksen tuho ja turma,
pysy poissa Suomenmaasta,
kaikkialta maailmasta,
- universumin sijoilta!

Kierrä kaukaa kansakunnat,
varsinkin siis suomalaiset,
kasvit, ihmiset, eläimet,
siirry syntysi sijoille,
alas helvetin saleihin,
kidu siellä vuodenpäivät,
tuhat vuotta kärsi kurja,
lopuksi pala poroksi,
pienen pieniksi piruiksi,
unten maille taasen uuvu,
manalasta konsaan ällös,
nosta päätäsi, nenääsi,
- astu askelta ylemmäs!

Karanteeriaika on saanut keravalaisen Kalevi Korpelan riimittelemään yllä mainitun runon kelvottomasta Koronasta. Runon olen kopioinut tämän viikon Karjala-lehdestä, jonka tilaajana olen karjalaispoikana ollut koko eläkkeellä oloni ajan. Sisareni on ollut vuosikymmenet Karjalan Liiton luottamustehtävissä ja Karjala-lehti on sitä kautta ollut tuttu vuosikymmenet. Suosittelen tilaamista.

Vappu 2020 oli varmasti monelle hyvin erilainen tavalliseen Vappuun nähden. Rauhallista oli kaikkialla, vaikka sää olisi ollut erinomainen kaikenlaisille Vapun juhlille - brunseille, marsseille ja lounaille. Kaikki olivat kiellettyjä tänä vuonna. Muistoihin tämänkin vuoden Vappu meni ja jäi sinne.

Itse muistan vanhoista Vappupäivistä vuoden 1955 Vapun, jolloin kotikunnassani järjestettiin Vappuhiihdot naapurikylän seurojen talolla. Korhosen Paavo oli pitäjän hiihtosankari ja hän järjesti niin hiihto- kuin yhdistetyn kilpailuja meille lapsille. Lunta oli silloin vähintään puoli metriä vielä Vappunakin ja hiihtokeli hyvä. Ei olisi eilen siellä onnistunut, kun hiihtämään ei "koti-Suomessani" ole kunnolla päässyt koko talvena ja eilinen lämpötila oli +10 celsiusta. Ilmastonmuutos on todella vaikuttanut!

Toinen muistoni Vapusta on vuodelta 1966, jolloin Vappuna aamutuimaan, saattoi olla kello 4 alkaen, kun Albertinkadun ja Lönnrotinkadun risteyksessä sijaitsevan vanhan Polin salissa jonotettiin tupsulakkia. Fuksit saivat tupsulakin siellä ja jako tapahtui aakkosjärjestyksessä, mikä minulle oli varsin hyvä asia, kun pääsin jonon alkupäässä olevana varsin pian ulos uusi lakki päässäni. Tupsulakkia olen muutaman kerran senkin jälkeen käyttänyt - ylioppilaslakin käyttö on jäänyt yhteen kertaan, joten hattu on entisessä kuosissaan, miten lie vain kellertynyt vuosien mittaan. Näin on kyllä käynyt tupsulakillekin!

Yhdistyksemme äitienpäiväjuhla jää nyt väliin, mikä harmittaa, koska juhlamme on aina ollut erinomainen kevään tilaisuus ja virkistävä alku tulevalle kesälle. Samalla on voitu muistaa yhdistyksemme peruspilareina olevia - naisia, joita ilman toiminta olisi varsin aneemista. Mutta tällä kertaa kesän alkukin tapahtuu virtuaalisesti yhdistyksemme osalta.

Piirin kirkkopäivä oli tänä vuonna yhdistyksemme järjestettävänä ja päivä kesäkuussa oli varattu, mutta pandemia muutti senkin suunnitelman ja tällä hetkellä on ajatuksena pitää 15.10, mikäli kokoontumisrajoitukset ovat silloin päättyneet. Tilaisuus olisi Rantakylän kirkon tiloissa. Palaan asiaan tilanteen varmistuttua kaikilta osin.

Piirin Joulutervehdys-lehti on ilmestynyt vuosikymmenet ja tänä vuonnakin piirin toimintasuunnitelmassa lehden ilmestyminen on. Pandemia muutti voimakkaasti myös sitä suunnitelmaa. Taloudellisesti entisenlaista lehteä on vaikea - sanoisin mahdoton - tehdä, joten siihen on etsitty vaihtoehtoja.

Esitänkin teille kysymyksen: miten Joulutervehdys-lehti pitäisi tehdä. Vaihtoehtoja voisi olla:

1. Tehdään 50-sivuinen lehti, jossa jokaisella yhdistyksellä on käytössään kaksi sivua ja yhdistykset ostavat sen jäsentalouksiin 2 euron hintaan kappaleelta.
2. Tehdään 50-sivuinen lehti, jossa jokaisella yhdistyksellä on käytössään kaksi sivua ja yhdistykset hankkisivat siihen myös ilmoituksia.
3. Tehdään lehti vasta ensi tammi-helmikuussa tämän vuoden toimintakertomuksen tapaan.
4. Ei tehdä lehteä ollenkaan.

Edellä olevaan kyselyyn toivoisin vastauksia 15.5 mennessä, jonka jälkeen yhdistyksen hallitus antaa asiasta lausuntonsa piirille.

Karanteeniaika on ollut varsin tasapaksua aikaa: lukemista, siivoamista, ulkoilua ja taas ulkoilua, siivousta ja lukemista. Onneksi lukemattomia ja vain kerran kaksi luettuja kirjoja kotonani riittää, vaikka karanteeni kestäisi pitkäänkin. Monotoonisuus käy kuitenkin pitkästyttämään, joten pestauduin ensi viikoksi töihin veljenpojalleni, jonka suopeltojen kantoja riittää kerättäväksi vuosi toisensa perään. Työ on ulkoilmatyötä, jota vaihteluksi on ihan mukavaa tehdä. Samalla saa vähän voimaharjoitusta, mitä muutoin inhoan tehdä.

Edelleen muistutan, että käykää päivittäin yhdistyksemme kotisivulla, jossa virtuaalitapahtumat jatkuvat karanteenista huolimatta. Kertokaa myös sähköpostia omaamattomille kotisivun käytöstä. Sieltä saa akuuttia tietoa yhdistyksestämme. Itse palaan langalle viimeistään parin viikon kuluttua, kun kyselyn tulokset valmistuvat.

Toivon edelleen kaikille jaksamista ja pidetään itsemme terveinä.

Pertti Ahtiainen